

“ ...

II - İTİRAZIN GEREKÇESİ :

Danıştay Üçüncü Dairesinin 28/12/1982 tarihli, başvurma kararında özetle şöyle denilmektedir :

6245 sayılı Harcırah Kanununun olay tarihinde yürürlükte bulunan 33. maddesinin (b) bendinde bazı görevlilere (bu arada senelik hesap tetkiki maksadıyla taşraya gönderilecek Sayıştay denetçi ve yardımcılarına) yurt içinde ödenecek gündeliğin, 15 liradan aşağı olmamak kaydıyla aylık veya ücret tutarlarının % 3,5'inden az veya % 7'sinden çok olamayacağı hükme bağlandığı halde, 1979 Yılı Bütçe Kanununun 30. maddesinde Harcırah Kanununun 33. maddesinin (a) ve (b) bendlerinde yazılı oran ve gündelik tutarlarına ilişkin sınırlayıcı hükümler uygulanmamak üzere, her yıl Bütçe Kanunlarıyla saptanması gereken katsayı, oran ve tutarların (H) cetvelinde gösterildiği belirtilmiş ve söz konusu cetvelin (c) bendinde de bir bölge veya Türkiye çapında denetim hizmetini yürüten müfettişlere ve gündelikleri bunlar gibi hesaplananlara verilecek gündelik miktarı 225 lira olarak tesbit edilmiştir.

1979 Yılı Bütçe Kanununun yukarıda açıklanan 30. maddesi, Harcırah Kanununun 33. maddesinin (b) bendinin uygulanmasını önleyen hükümler taşımakta ve bu sebeple de 334 sayılı TC. Anayasası'nın 126. maddesine aykırı düşmektedir.

Anayasa'nın anılan maddesinin son fıkrasında, "Bütçe Kanununa bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamaz." denilmektedir. Bu fıkra da yer alan "Bütçe ile ilgili hükümler" deyimini mali nitelikte hükümler anlamına değil, bütçenin uygulanması ile ilgili uygulamayı kolaylaştırıcı veya Kanun konusu olabilecek yeni bir kuralı kapsamamak şartıyla, açıklayıcı nitelikte hükümler olarak anlaşılacak lazımdır; zira, bir kanun hükmünün bütçeden harcamayı gerektirir veya gelir getirir nitelikte bulunması onun, 126. maddede öngörülen "Bütçe ile ilgili hükümlerden sayılmasına sebep olamaz. Çünkü, hemen her kanunda harcamalara yol açabilecek bir veya birçok hüküm bulunabilir.

Esasen, yürürlükteki bir kanunun gider veya gelirle ilgili kurallarının Bütçe Kanunları ile değiştirilebileceği yolunda bir görüş ve uygulama; Anayasa'nın 92. ve 93. maddelerini de işlemez duruma sokar ve özelliği sebebiyle sadece bütçeler için kabul edilmiş bulunan 94. maddeye Anayasa Koyucunun amacına aykırı olarak genişlik ve genellik kazandırır.

Açıklanan bu sebeplerle 1979 Yılı Bütçe Kanunu'nun 30. maddesinin birinci fıkrasında yer alan hükmün, o tarihte yürürlükte bulunan 334 sayılı TC. Anayasası'nın 126. maddesine aykırı olduğu yolundaki davacı iddiası ciddi nitelikte görüldüğünden, Anayasa'nın 152. maddesi gereğince davanın geri bırakılarak, dava karar düzeltme dosyasındaki ilgili belgelerin onanlı örneklerinin Anayasa Mahkemesi Başkanlığına gönderilmesine karar verilmiştir.”